

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยนั้นมีการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งจะเห็นได้จากวิวัฒนาการของการท่องเที่ยวไทย ซึ่งก็ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาตั้งแต่ในระยะต้นๆ แล้ว จนกระทั่งได้มีองค์กรที่เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้เกิดความยั่งยืนจนทุกวันนี้ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรของภาครัฐที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินธุรกิจดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไว้อย่างชัดเจนด้วย

ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยนั้นนอกจากจะมีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้วยังมีองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยอีกหลายองค์กรซึ่งแบ่งเป็นองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนที่ล้วนแต่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งสิ้น เมื่อมีองค์กรต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้การท่องเที่ยวของไทยได้รับการพัฒนาและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความสนใจที่จะมาท่องเที่ยวจนทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวในปัจจุบันนี้เป็นที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และจำนวนของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวก็เพิ่มมากขึ้นตามมาจนทำให้ยากแก่การควบคุมดูแลธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพได้ดีเท่าที่ควรและในการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมากทั้งที่เกิดจากความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น ซึ่งในแต่ละปีการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ ต้องเผชิญกับสภาพความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด จนในปัจจุบันปัญหาดังกล่าวยากแก่การแก้ไขและปรับปรุงให้มีสภาพดังเดิมได้

เมื่อธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วสภาพแวดล้อมก็ยิ่งถูกทำลายมากขึ้นตามมาด้วย ซึ่งในปัจจุบันการควบคุมดูแลการดำเนินงานของธุรกิจดังกล่าวไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวย่อมเป็นไปได้ยากและกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก็ไม่สามารถนำมาใช้บังคับในการดำเนินธุรกิจได้อย่างทั่วถึง กล่าวคือ พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่เป็นกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจการท่องเที่ยวโดยตรงนั้นไม่สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ ซึ่งเหตุที่พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่ใช้บังคับในปัจจุบันนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาได้เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีการกำหนดเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวไว้เป็นสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 อำนาจของคณะกรรมการที่กฎหมายไม่ได้บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการในการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่น การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนต่อไป ซึ่งเหตุผลดังที่กล่าวมานั้นเป็นปัญหาสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวก็ตามแต่ก็ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาให้การท่องเที่ยวของไทยนั้นเกิดความยั่งยืนดังนี้

ข้อเสนอแนะ

ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยจะต้องคำนึงถึงเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวขึ้นให้เกิดความสมดุลดั้งเดิมเป็นอันดับแรก เนื่องจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งย่อมส่งผลต่อทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวจะต้องสูญเสียความสมดุลไปจากการกระทำของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำที่ตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

เน้นให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เช่น ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งหลังจากเสร็จจากการทำกิจกรรมดังกล่าวแล้วควรที่จะมีการจัดการกับพื้นที่หรือสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นให้มีสภาพที่ดี โดยจัดเป็นกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งจะต้องมีการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดต่อแหล่งท่องเที่ยว และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

การท่องเที่ยวที่จะเป็นประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาตินั้นจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่แลเห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก เนื่องจากการท่องเที่ยวนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยทางธรรมชาติมาเป็นปัจจัยหลักในการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยกิจกรรมในการท่องเที่ยวควรจัดให้มีการรักษาธรรมชาติ เช่น การปลูกป่า เพื่อช่วยสร้างแหล่งท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้นด้วย

การจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย กล่าวคือ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจนประชาชนหรือนักท่องเที่ยวต้องมีความตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างความเพลิดเพลินให้แก่ักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ไม่ทำลายแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามของประเทศให้เกิดความเสื่อมโทรมลง

1. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย

เมื่อพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของไทยโดยตรง ดังนั้นควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันนี้ โดยให้มีการกำหนดเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรบริเวณแหล่งท่องเที่ยวไว้เป็นสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวด้วยซึ่งปัจจุบันพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่อันซึ่งไม่ค่อยเกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของไทยเท่าที่ควร

2. ปัญหาการกำหนดบทลงโทษ

การกำหนดเกี่ยวกับบทลงโทษนั้นจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ให้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทลงโทษที่มีความชัดเจนแก่ผู้ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของไทย เนื่องจากพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับบทลงโทษไว้ด้วยและเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป บทลงโทษทางกฎหมายจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดบทลงโทษทั้งในทางแพ่งและทางอาญา กล่าวคือ บทลงโทษทางแพ่งจะต้องกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหรือนักท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในบริเวณดังกล่าวจะต้องชดเชยค่าเสียหายต่อความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และจะต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของไทยให้น้อยที่สุดและ

บทลงโทษทางอาญาจะต้องกำหนดบทลงโทษในอัตราที่เหมาะสมโดยพิจารณาเป็นกรณีๆ ไปและที่สำคัญจะต้องบังคับตามบทลงโทษนั้นอย่างจริงจัง

3. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการ

อำนาจของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ให้มีอำนาจเกี่ยวกับการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่มีอำนาจเพียงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเดียว โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวด้วย เนื่องจากการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดีนั้นเป็นหลักการสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้เกิดความยั่งยืน

การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวจะต้องมีการกำหนดอำนาจดังกล่าวไว้เป็นสาระสำคัญควบคู่ไปกับการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้แล้ว โดยกำหนดเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมไว้ในมาตรา 22 ซึ่งเป็นมาตราที่บัญญัติถึงอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยตรง

4. การจัดสรรงบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยนั้นควรมีการกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณที่เป็นธรรม ซึ่งจะต้องมีการกำหนดเกี่ยวกับแผนการจัดสรรงบประมาณทั้งในระดับเมืองใหญ่ๆ และในระดับท้องถิ่นแยกกันต่างหาก เพื่อให้เกิดการจัดสรรงบประมาณที่เป็นธรรมและการกำหนดแผนเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณนั้นต้องมีความชัดเจนและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใสและเป็นกลาง

การจัดสรรงบประมาณจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ในท้องถิ่นที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยได้และจะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานที่มากอยกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่จะทำให้การจัดสรรงบประมาณได้ไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงด้วย

5. การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องมีการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะเป็นองค์กรหลักที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 แต่การส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นไม่เพียงแต่จะต้องส่งเสริมประกอบธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียว จะต้องมีการส่งเสริมในแง่การจัดการกับแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากร

ทางการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยหลักของการท่องเที่ยวด้วย โดยที่จะต้องกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ กล่าวคือ ต้องกำหนดให้มีองค์กรการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม โดยต้องคำนึงถึงการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ทำให้ทรัพยากรบริเวณนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม